

[| AANTEKENEN | | PER POST | | PER FAX

De Minister van Justitie en Veiligheid
Justitiële uitvoeringsdienst Toetsing, Integriteit en Screening
Postbus 20300
2500 EH Den Haag

Bestuursrecht

bezoekadres
Vrouwe Justitiaplein 1
3511 EX Utrecht

correspondentieadres
Postadres: Postbus 16005,
3500 DA Utrecht

t 088 36 20000
f Algemeen (088) 361 04 51
Voorlopige Voorzieningen
(088) 361 04 52
www.rechtspraak.nl

datum	18 maart 2020
onderdeel	Team 3
contactpersoon	[102 e]
doorkiesnummer	[102 e]
ons kenmerk	zaaknummer UTR [102 e]
uw kenmerk	[102 e]
bijlage(n)	
faxnummer afdeling	(088) 361 04 51
onderwerp	het beroep van [102 e]

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte heer/mevrouw,

Over het beroep met zaaknummer UTR [102 e] deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK MIDDEN-NEDERLAND

Zittingsplaats Utrecht

Bestuursrecht

zaaknummer: UTR **10.2.e**

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 18 maart 2020 in de zaak tussen

10.2.e te **10.2.e**, eiser

en

De Minister van Justitie en Veiligheid, verweerder
(gemachtigde: **10.2.e**)

Procesverloop

Bij besluit van 28 oktober 2018 (het primaire besluit) heeft de korpschef op grond van artikel 7, eerste lid, onder a, van de Wet wapens en munitie (Wwm) geweigerd om op het wapenverlof van eiser een pistool met bijbehorende wisselset bij te schrijven en gelijktijdig een geweer van zijn verlof af te schrijven.

Bij besluit van 7 juni 2019 (het bestreden besluit) heeft verweerder het administratieve beroep van eiser ongegrond verklaard.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 5 februari 2020. Eiser is verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

Inleiding

1. Eiser is sinds **10.2.e** beoefenaar van de schietsport. Hij is lid van de **10.2.e** te **10.2.e**. Laatstelijk op 20 juli 2017 is aan eiser verlof verleend voor het voorhanden hebben van vier kogelgeweren, een pistool, drie (wissel)lopen, twee kasten en twee wisselsets. Op 15 augustus 2018 heeft eiser de korpschef verzocht om op zijn verlof een pistool (merk **10.2.e**) met bijbehorende wisselset (**10.2.e**) bij te schrijven en gelijktijdig een geweer (merk **10.2.e**) van zijn verlof af te schrijven.

2. De korpschef heeft dit verzoek geweigerd omdat eiser op zijn wapenverlof al het maximum toegestane aantal van vijf wapens heeft staan. Op het verlof staan naast vier kogelgeweren en een pistool, ook twee kisten en twee wisselsets waarmee volgens de korpschef een zesde wapen samengesteld kan worden. De korpschef heeft eiser verzocht om vóór 1 januari 2019 het aantal wapens op zijn verlof terug te brengen tot vijf.

Standpunten van partijen

3. In het bestreden besluit heeft verweerder het standpunt ingenomen dat de korpschef het verzoek om bijschrijving van een wapen op het wapenverlof terecht heeft geweigerd en terecht de aanwijzing heeft gegeven om het verlof terug te brengen tot vijf wapens. Met één van de twee kisten en een wisselset (onderdelen) is een nieuw wapen samen te stellen dat volgens verweerder voldoet aan de definitie van een vuurwapen als bedoeld in artikel 1, sub 3 van de Wwm. Daarmee beschikt eiser over zes vuurwapens, terwijl op grond van artikel 43, eerste lid, van de Regeling wapens en munitie (Rwm) maximaal vijf wapens op een wapenverlof ten behoeve van de schietsport mogen staan. In paragraaf B/2.5.1 van de Circulaire wapens en munitie 2018 (Cwm 2018) is bepaald dat losse wisselsets en (reserve)onderdelen zoals lopen en sledes niet meetellen bij het bepalen van het (maximum) aantal wapens op het verlof. Deze uitzondering is volgens verweerder echter niet bedoeld om verlofhouders in de gelegenheid te stellen om met losse onderdelen werkende vuurwapens te maken en zo het toegestane maximum van vijf wapens te overschrijden. Eiser heeft ook niet met een verklaring van de Koninklijke Nederlandse Schietsport Associatie (KNSA) of op andere wijze aangetoond dat de overschrijding van het maximaal aantal wapens voor hem onontbeerlijk is voor de beoefening van de schietsport.

4. Eiser voert aan dat er geen sprake is van een overschrijding van het maximum aantal wapens op zijn verlof. In de regeling staat nergens dat losse onderkisten, zelfstandig of samen met andere vergunde wisseldelen, als wapen moeten worden geteld bij de bepaling van maximum aantal wapens op een verlof. In paragraaf B/2.5.1 van de Cwm 2018 staat juist dat losse onderdelen niet meetellen bij het bepalen van het maximum aantal wapens op het verlof. Eiser verwijst verder naar artikel 9, eerste lid, van de Wwm waarin alleen het samenstellen van een nieuw wapen is verboden. Volgens eiser volgt hieruit niet dat ook bezit van een nieuw wapen niet is toegestaan. Verweerder heeft dat ook onvoldoende gemotiveerd. Eiser voert verder aan dat de door verweerder gevraagde verklaring van de KNSA onwettig is, gelet op de uitspraak van 2 oktober 2018 van de rechtbank Oost-Brabant¹. Volgens eiser voldoet de overgelegde verklaring van 9 juli 2019 van het bestuur van zijn schietsportvereniging wel aan de juridische vereisten.

Wettelijk kader

5. In artikel 28, eerste en tweede lid, onder a, van de Wwm is bepaald dat verlof tot het voorhanden hebben van een wapen kan worden verleend als een redelijk belang de verlening daarvan vordert. In de Cwm 2018 is uitgewerkt wanneer daarvan sprake is en voor welke wapens verlof kan worden aangevraagd.

¹ ECLI:NL:RBOBR:10.2.e

6. Op grond van artikel 7, eerste lid, en onder a, van de Wwm kan een verlof worden geweigerd, indien de aanvrager niet de door de minister bij regeling vastgestelde gegevens en bescheiden heeft overgelegd.

7. Op grond van artikel 43, eerste lid, van de Rwm mogen houders van het verlof tot het voorhanden hebben zoals bedoeld in artikel 28, eerste lid van de wet, ten hoogste vijf wapens voorhanden hebben. Op grond van het derde lid is deze bepaling niet van toepassing op houders van een verlof tot het voorhanden hebben als zes of meer wapens voor hen onontbeerlijk zijn voor de beoefening van de schietsport.

8. Volgens de toelichting volgt uit het gebruik van de term 'onontbeerlijk' dat het hier gaat om een uitzonderingsbepaling. De louter recreatieve wapengebruiker zal daarvoor in beginsel niet in aanmerking komen. Voor sportschutters kan als invulling van het begrip 'onontbeerlijk' gelden de (aantoonbare) deelneming aan internationale wedstrijden districts- en nationale kampioenschappen of het behalen van klasseringen in een schietsportdiscipline uit het wedstrijdprogramma van de KNSA.

Uitleg regelgeving maximum aantal wapens

9. De rechtbank stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat met een (van de) onderkasten (10.2.e) en een wisselset (10.2.e), die als losse onderdelen op eisers wapenverlof staan, een zesde vuurwapen samengesteld kan worden als bedoeld in de Wwm. De vraag is of dit in strijd is met de geldende wet- en regelgeving.

10. Eiser stelt zich op het standpunt dat het bestreden besluit niet strookt met paragraaf B/2.5.1 van de Cwm 2018, waarin staat dat losse onderdelen niet meetellen bij het bepalen van het maximum aantal wapens op het verlof.

11. In paragraaf B2/5.1 van de Cwm 2018 is, voor zover hier van belang, bepaald dat indien ten behoeve van de schietsport een verlof tot het voorhanden hebben van een of meer vuurwapens is verleend, op dat verlof ook onder de Wwm vallende onderdelen en hulpstukken (zie artikel 3 van de Wwm) - bestemd voor deze vuurwapens - kunnen worden bijgeschreven. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan (reserve)onderdelen of aan wisselopen/wisselsets van een ander kaliber die het mogelijk maken om met een ander (goedkoper) kaliber munitie te schieten. Wisselsets en (reserve) onderdelen zoals lopen of sledes tellen niet mee bij het bepalen van het (maximum) aantal wapens op het verlof (onderstreping door de rechtbank).

12. De rechtbank volgt eiser in zijn betoog dat uit paragraaf B2/5.1 van de Cwm 2018 niet blijkt dat wisselsets en (reserve)onderdelen op het verlof wel samen meetellen als daarvan een werkend vuurwapen samengesteld kan worden. Verweerder stelt zich op het standpunt dat deze paragraaf wel zo moet worden uitgelegd. Verweerder acht daarvoor van belang dat de doelstelling van de Wwm is om het legale wapenbezit binnen de grenzen te houden. Daarmee strookt volgens verweerder niet dat het verlofhouders is toegestaan om losse (reserve)onderdelen voorhanden te hebben waarmee, los van de wapens die op het verlof staan, een nieuw werkend vuurwapen samengesteld kan worden. De rechtbank acht deze uitleg van verweerder in het licht van de doelstelling van de Wwm niet onredelijk. Het is de keuze van de wetgever dat sportschutters in beginsel maximaal vijf wapens voorhanden mogen hebben en dat op grond van de Rwm alleen in beperkte gevallen een

uitzondering daarop gemaakt kan worden. De bepaling in paragraaf B2/5.1 van de Cwm 2018 kan ook gezien de doelstelling van de Wwm er daarom niet toe leiden dat beoefenaars van de schietsport boven het maximum aantal wapens op hun verlof uitkomen. Dat in wet- of regelgeving niet expliciet is vermeld dat losse onderkasten en andere (reserve) onderdelen zoals een wisselloop samen wel als extra wapen geteld kunnen worden bij het bepalen van het (maximum) aantal wapens op het verlof, leidt daarom niet tot de conclusie dat het bestreden besluit onrechtmatig is.

13. De weigering van verweerder tot bijschrijving van een extra wapen op eisers verlof is dus gerechtvaardigd, omdat tussen partijen niet in geschil is dat met de losse onderdelen die ten tijde van de aanvraag op eisers verlof stonden, een zesde vuurwapen samengesteld kan worden als bedoeld in de Wwm. Eiser had op dat moment dus al meer (potentiële) wapens op zijn verlof dan maximaal aan hem, als sportschutter, was toegestaan. Dat eiser niet de intentie heeft om daadwerkelijk een zesde wapen te creëren doet overigens aan het voorgaande niet af, omdat verweerder er terecht op heeft gewezen dat het niet gaat om de intentie van eiser, maar om de *mogelijkheid* om een zesde wapen samen te stellen. Verder is geen sprake van gewijzigd beleid.

De verwijzing naar artikel 9 van de Wwm, waarin alleen het vervaardigen van een nieuw wapen is verboden en niet het bezit ervan, kan eiser in dit geval evenmin baten. Dit artikel is hier niet van toepassing, omdat het alleen ziet op de erkenning en niet op het voorhanden hebben van vuurwapens.

14. Ten slotte is niet gebleken dat eiser voldoet aan de voorwaarden van artikel 43, derde lid, van de Rwm, op grond waarvan een uitzondering gemaakt zou kunnen worden voor het maximum aantal wapens op het verlof. Eiser heeft een verklaring van 9 juli 2019 van zijn schietsportvereniging overgelegd, waarin staat dat het noodzakelijk is dat eiser kan beschikken over de wapens en (reserve)onderdelen en/of wisselsets vermeld op zijn verlof om de diverse KNSA-disciplines te kunnen beoefenen. Uit deze overgelegde verklaring blijkt echter niet dat het voorhanden hebben van zes wapens voor eiser onontbeerlijk is voor de beoefening van de schietsport. Eiser heeft op zitting ook toegelicht dat hij binnen de schietsport niet deelneemt aan (internationale) wedstrijden of kampioenschappen, maar dat hij de (reserve)onderdelen en wisselsets nodig heeft om zijn schietsportdisciplines te trainen. Verweerder heeft zich daarom terecht op het standpunt gesteld dat eiser daarmee de noodzaak om zes wapens voorhanden te hebben niet (op andere wijze) heeft aangetoond. De uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant waarop eiser zich heeft beroepen leidt overigens niet tot een ander oordeel. Die uitspraak ziet namelijk op de situatie dat een taak op grond van de Wwm is opgelegd aan een privaatrechtelijke organisatie als de KNSA. Hier gaat het om de uitvoering van de Cwm 2018 die wel door de wetgever is opgesteld.

Beroep op het vertrouwensbeginsel

15. Eiser heeft verder een beroep gedaan op het vertrouwensbeginsel. Eiser stelt dat de korpschef hem vanaf 2013 tot 2017 jaarlijks voor de losse kasten met bijbehorende wisselsets verlof heeft verleend, op grond waarvan hij erop mocht vertrouwen dat zijn pistool met wisselset zou worden bijgeschreven, onder gelijktijdige afschrijving van zijn geweer. Eiser wijst erop dat de regelgeving op dit punt niet is gewijzigd. Eiser heeft de wapens al jaren voor handen en er bestaat geen vrees voor misbruik. Eiser voert verder aan dat bij de korpschefs van de politieregio's verschil van inzicht bestaat hoe de regelgeving moet worden gehanteerd. Eiser verwijst daartoe naar besluiten van andere sportschutters,

waarin wel voor vijf wapens en een losse kast en twee wisselsets verlof is verleend. Volgens eiser handelen de korpschefs willekeurig, wat rechtsongelijkheid in de hand werkt.

16. Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling)² is voor een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel allereerst vereist dat de betrokkene aannemelijk maakt dat van de zijde van de overheid toezeggingen of andere uitlatingen zijn gedaan of gedragingen zijn verricht waaruit de betrokkene in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs kon en mocht afleiden of en zo ja, hoe het bestuursorgaan in een concreet geval een bevoegdheid zou uitoefenen.

17. De rechtbank is van oordeel dat hoewel de korpschef in het verleden aan eiser verlof heeft toegekend voor de losse onderdelen, dit onvoldoende is om als toezegging, uitlating of gedraging te kwalificeren waaruit eiser redelijkerwijs heeft mogen afleiden dat verweerder aan beoefenaars van de schietsport het voorhanden hebben van meer dan vijf wapens zou toestaan. Verweerder heeft op zitting toegelicht dat het niet de bedoeling is om van de wettelijke regeling af te wijken. Verweerder heeft de informatie over de mogelijkheid van het samenstellen van losse onderdelen tot een zesde vuurwapen bij de regionale eenheden van de politie onder de aandacht gebracht, zodat ongelijke situaties bij het toekennen van wapenverloven in de toekomst worden voorkomen. Ook eventuele vergissingen van de korpschef in het verleden hoeft verweerder niet te herhalen. Dat geldt ook voor (vermeende) vergissingen van de korpschef van andere regionale eenheden. Uit de overgelegde besluiten over verloven van sportschutters in andere politieregio's blijkt niet dat er sprake is van willekeur of rechtsongelijkheid. Ook in die besluiten heeft de korpschef het verzoek om bijschrijving van een wapen geweigerd, omdat een kast en een wisselset zijn samen te voegen tot een werkend wapen, waardoor het maximum van vijf wapens op het wapenverlof is overschreden. Het beroep van eiser op het vertrouwensbeginsel en/of het gelijkheidsbeginsel slaagt daarom niet.

18. Het beroep is ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Verzoek om schadevergoeding

19. Eiser heeft verzocht om verweerder of de korpschef te veroordelen tot vergoeding van de materiële en immateriële schade die hij als gevolg van het bestreden besluit heeft geleden. Eiser heeft zijn kasten niet meer voorhanden, hij kan zijn (wissel)loop niet meer gebruiken en hij heeft een geweer langdurig in bewaring moeten geven. Verder stelt eiser dat het niet meer kunnen uitoefenen van bepaalde geweerdisciplines, een ernstige aantasting betekent van zijn schietsportbeoefening en -beleving. Eiser verzoekt daarom een schadevergoeding toe te kennen van totaal € 5.000,-.

20. Over het verzoek om schadevergoeding oordeelt de rechtbank dat, gelet op wat hiervoor is geoordeeld, geen sprake is van een onrechtmatig besluit of van een onrechtmatige handeling van de korpschef of verweerder. Op grond van artikel 8:88, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht kan de rechtbank daarom geen schadevergoeding toekennen. De rechtbank wijst het verzoek van eiser dan ook af.

² Zie de uitspraak van 28 augustus 2019, ECLI:NL:RVS:2019:2949.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.C. Verra, rechter, in aanwezigheid van mr. L.E. Mollerus, griffier. De uitspraak is in het openbaar gedaan op 18 maart 2020.

griffier

De rechter is verhinderd de uitspraak te ondertekenen

rechter

18 MRT 2020

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op:

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.